

Wojciecha Bogusławskiego

Dzielnice: Białółka

Osiedla:

Atrybuty:

Rok utworzenia nazwy: 1975

Opis

Są dwie osoby o tym imieniu.

Wojciech Romuald Bogusławski (1757-1829) - aktor, dramatopisarz, reżyser. Wywodził się z podpoznańskiej szlachty herbów Świnka oraz Pomian. Kształcił się w szkołach pijarskich w Warszawie oraz Krakowie, gdzie na dworze biskupa Kajetana Sołtyka rozpoczął swoją przygodę ze sceną. Przeznaczony przez rodzinę do kariery wojskowej, służył krótko w Warszawie (oddział gwardii pieszej królewskiej), jednak już w 1778 roku opuścił ją w randze podchorążego i zadebiutował jako śpiewak operowy, aktor i autor adaptacji scenicznej w "Nędzy uszczęśliwionej" Macieja Kamieńskiego. Dość szybko znalazł się w stałym zespole Teatru Narodowego, będąc w latach 1783-85 i 1790-94 jego dyrektorem. W czasie Sejmu Wielkiego opowiedział się za stronnictwem patriotycznym. Włączając się w ruch powstaniowy, wystawił w 1794 roku własną operę "Cud mniemany, czyli Krakowiacy i górale", do której muzykę skomponował Jan Stefani. Po upadku insurekcji opuścił stolicę, by powrócić do niej po pięciu latach i ponownie objąć fotel dyrektora Teatru Narodowego. Sprowadził do niej wówczas najlepszych artystów tamtego okresu, w tym takich kompozytorów, jak Józef Elsner czy Karol Kurpiński. Dzięki stałym dochodom z kasy państwa mógł w latach 1811-14 prowadzić pierwszą w Polsce Szkołę Dramatyczną. Od 1784 roku był członkiem warszawskiej loży masońskiej "Świątynia Izis". W 1797 roku zamieszkał w dworku u zbiegu ul. Żelaznej, Żytnej i Nowolipia, który ok. 1822 roku wystawił na sprzedaż i wyjechał do folwarku Jasień, który otrzymał jako dożywotnią emeryturę. Do stolicy przyjechał na kilka tygodni przed śmiercią i zamieszkał w dworku przy ul. Nowolipie nr hip. 2402.

Pochowany został przy południowej stronie kościoła na Cmentarzu Powązkowskim. Dziś jego grób już nie istnieje, został zniszczony w czasie rozbudowy kościoła, ale miejsce upamiętnia tablica zaprojektowana przez Tadeusza Czajkowskiego.

Upamiętnienia:

boczne skrzydło Teatru Wielkiego - pomnik dłuta J. Szczepkowskiego (odsłonięty w 1936 roku, zniszczony w czasie okupacji hitlerowskiej, zrekonstruowany i ponownie odsłonięty 17 I 1965).
ul. Żelazna 97 - frontowa ściana pałacyku - tablica z piaskowca.

Wojciech Stanisław Bogusławski (1804-1870) - syn wspomnianego powyżej, również aktor i pisarz, również absolwent szkół pijarskich. Karierę wojskową rozwijał do momentu upadku powstania listopadowego (służył w Pułku 1. Grenadierów. Później był stałym współpracownikiem "Kuriera Warszawskiego" a w 1833 roku zadebiutował jako aktor na scenie warszawskiego Teatru Rozmaitości i grał na niej przez prawie 30 lat, głównie w sztukach Aleksandra Fredry. W swym dorobku literackim miał też libretto do opery Stanisława Moniuszki "Flis". Zmarł w Warszawie.

Do 1954.04.12 jego imię nosiła nieistniejąca już ul. Oficerska (malutka uliczka odchodząca od ul. Szpotańskiego na wysokości numeru 3, biegnąca kilkadziesiąt metrów w kierunku wschodnim na tyłach dzisiejszych zakładów ABB), do 1960.05.05 nieistniejąca już ulica na Grochowie (między dzisiejszymi ul. Kickiego a ul. Siennicką, równoległa na północ do ul. Dwernickiego) a do 1979.01.01 ul. Aktorska.

Ciekawostki

Stan obecny:

Punktowiec. Ma 15 pięter powstał wg proj. Danuty Rydzewskiej.

Nr 6a: **Spółeczne Gimnazjum nr 14 STO.** Powstało w 1999 w niewielkim budynku przy Sieciechowskiej 4, w 2005 przeniesiono się tu, do pawilonu handlowego na I piętro. Uczy się tu ok. 80 uczniów.

Wypożyczalnia dla Dorosłych i młodzieży nr 15. Biblioteka na 14.

Nr 8a: **Przedszkole nr 340 Kasztanowego Ludka.**

Bloki osiedla Chomiczówka. Powstały między rokiem 1975 a końcem lat 80 wg proj. Haliny Drzewiczewskiej na podstawie zwycięskiej pracy Bogusława Chylińskiego i Jerzego Skrzypczaka w konkursie na osiedle. Zamieszkało tu ponad 30.000 lokatorów.

Nr 19: **Przylądek Bielany.** 4 bloki, trzy o 15 piętrach, jeden niższy. Budowa trwała w latach 2007-9. Inwestorem była firma ASBUD.

Data nadania nazwy: 1975.11.24
